

Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi!

22.X.1978

Tak Jan Paweł II otwierał swój pontyfikat, 33 lata temu wzywał nas do odwagi przyjęcia Jezusa jako swego Pana, Króla i Zbawiciela: „Nie lękajcie się drodzy Bracia i Siostry przyjąć władzę Chrystusa... Nie lękajcie się. Otwórzcie dla Niego drzwi! Otwórzcie dla niej granice państw, systemów ekonomicznych, systemów politycznych, kierunków cywilizacyjnych. Nie lękajcie się! Chrystus wie „co jest w człowieku”. On jeden. A dzisiaj człowiek tak bardzo często nie wie, co w nim jest. Tak bardzo jest niepewny sensu swojego życia na ziemi. Pozwólcie Chrystusowi mówić do człowieka. On jeden ma słowa życia wiecznego.”

Rok później – 2 czerwca 1979 - na Placu Zwycięstwa w Warszawie Jan Paweł II wyjaśniał: „Człowieka bowiem nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może sam siebie do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może ani zrozumieć kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie może tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa.” Kończył swoją homilię wezwaniem które odmieniło historię naszego narodu i świata:

„Niech zstąpi Duch Twój!

Niech zstąpi Duch Twój!

I odnowi oblicze ziemi.

Tej Ziemi!”

Nadszedł czas kiedy Kościół uznaje oficjalnie świętość tego wielkiego człowieka, ale stawia też przed nami ponownie jego nauczanie jego testament. Myślę że może to być wspinały czas odnowy oblicza naszej parafii, może to być czas działania Ducha Świętego wśród nas. W jakiś proroczy sposób Kościół w tym roku wskazuje nam na Pismo Święte, być może więc Słowo Boże i Chrystus Eucharystyczny mogą być źródłem naszego przygotowania do dnia beatyfikacji Jana Pawła II.

Okres do beatyfikacji to równocześnie najbardziej bogaty okres w liturgii Kościoła. Czeka nas czas wielkiego postu, i szczyt roku liturgicznego - triduum paschalne.

Możemy więc ten czas przeżyć przygotowując się do odnowienia naszego przyjęcia Jezusa jako Pana, Króla i Zbawiciela, możemy ponownie otworzyć nasze serca na działanie Ducha Świętego. Możemy ponownie zachwycić się Bożą Miłością, pokornie przyznać się do swego grzechu i konieczności nawrócenia i prosić Jezusa Chrystusa o pomoc, wyznać, że jest nam potrzebny, wyznać, że przyjmujemy Go jako naszego Pana i Zbawiciela.

Zapraszam wszystkich do wspólnego, codziennego pochylania się osobiście i w rodzinie nad wybranymi fragmentami Pisma Świętego. Zapraszam raz w tygodniu do wspólnego modlitewnego rozważania Bożego Słowa przed Najświętszym Sakramentem.

W miesiącu lutym proponuję do przejścia się, przemodlenia i przeżycia tekstów mówiących o miłości Boga do nas, o Jego wspaniałym planie zbawienia. W marcu pochylilibyśmy się nad naszą grzesznością i potrzebą nawrócenia. W kwietniu odkrywilibyśmy potrzebę pomocy Jezusa, bez którego nie ma zbawienia. Okres wielkiego tygodnia byłby okresem przygotowania do odnowienia decyzji przyjęcia Jezusa jako swojego Pana i Zbawiciela, co w uroczysty ale i świadomy sposób uczynilibyśmy w wielką sobotę odnawiając przyrzeczenia Chrztu Świętego. Ostatni tydzień przed beatyfikacją, tydzień wielkanocny byłby równocześnie okresem naszego otwierania się na działanie Ducha Świętego.

Proponuję abyśmy rozważane teksty czytali codziennie osobiście, w chwili ciszy w odosobnieniu. Proponuję również znalezienie wspólnego czasu z rodziną aby codziennie na chwilę (15 minut) przeczytać tekst głośno i podzielić się tym co dziś w nim mnie szczególnie porusza, co jest dla mnie ważne, co we mnie zmienia, dobrze w tym czasie zapalić świecę a rozpocząć i zakończyć modlitwą. Raz w tygodniu w dniu wskazanym przez Ojca Proboszcza moglibyśmy wieczorem spotkać się przed najświętszym sakramentem na pół godzinną modlitwą, w której moglibyśmy dzielić się tym, co w tekstach danego tygodnia było dla mnie ważne. Tym dniem jest piątek po wieczornej Mszy św.

Proponuję abyśmy w pierwszym tygodniu lutego (1-5) codziennie czytali fragment z księgi proroka Izajasza rozdział 43 wiersze 1 do 5a. (Iz 43, 1-5a), warto przeczytać i przeżyć ten tekst przyjmując go bardzo

osobiście co można odczuć wstawiając własne imię, imiona bliskich w miejsce gdzie tekst mówi o Jakubie – Izraelu.

W drugim tygodniu (6-9.II) proponuję również tekst z księgi proroka Izajasza rozdział 49 wiersze 15 do 16 (Iz 49,15 – 16) pamiętajmy znów o tym, że ten tekst również możemy traktować jako wyznanie Boga wobec nas. W drugiej części (10-12.II) tekst z Ewangelii św. Mateusza rozdział 6 wiersz 26 (Mt 6,26)

W trzecim tygodniu (13-16.II) znów tekst z księgi proroka Izajasza rozdział 54 wiersz 10 (Iz 54,10). W drugiej części (17-19.II) tekst z Ewangelii św. Mateusza rozdział 6 wiersz 28-30 (Mt 6,28-30)

W czwartym tygodniu (20-23.II) znów prorok Izajasz rozdział 41 wiersze 8 do 14 (Iz 41,8-14) . W drugiej części Pierwszy List Świętego Jana rozdział 4 wiersz 7 do 21 (1J 4,7-21).

Dobrze jest czytać teksty nawet kilka razy dziennie tak aby Słowo Boże stawało się nam bliskie, aby wydawało w nas swe owoce, aby nas przenikało. Dobrze jeżeli niektóre z tekstów staną się nam tak bliskie, że będziemy je pamiętać. Pamiętajmy, że Słowo Boże jest skuteczne i jeśli padnie na glebę żyzną wyda swe owoce. Jeśli będziemy je rozważać we wspólnocie ubogaci nas również to co rozumieją inni.

Potraktujmy to jako propozycję naszego duchowego rozwoju, jest to propozycja oparta na doświadczeniu ruchów odnowy w Kościele między innymi Ruchu Światło – Życie, Ruchu Odnowy w Duchu Świętym i innych.

Jarosław Pydyn